

N:o 98.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 20 maj 1892.
 — — — — — Andra Kammaren den 20 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående bevilningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter.

(Bevillningstskottets betänkanden n:is 6 och 7.)

Till Konungen.

I en till Riksdagen aflåten proposition (n:o 5) af den 13 januari 1892 har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att, under förutsättning att Eders Kongl. Maj:ts propositioner angående afskrifning af de å viss jord hvilande grundskatter m. m. samt angående ändring i lagen om lindring i rustnings- och rotebesvären den 5 juni 1885 vunne Riksdagens bifall, besluta, att de enligt gällande förordning angående bevilningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter nu utgående bevilningsafgifter af frälseegendomar och lotshemman från och med år 1893 ej vidare måtte utgöras.

Då emellertid sist berörda Eders Kongl. Maj:ts propositioner ej af Riksdagen bifallits, har ej heller Eders Kongl. Maj:ts ifrågavarande proposition vunnit Riksdagens bifall.

Deremot har Riksdagen, efter att hafva öfversett och granskat ifrågavarande förordning, deri vidtagit den förändring, hvarom här nedan förmäles.

I enlighet med Riksdagens år 1887 fattade beslut höjdes bevillningsafgiften af enskild bank med sedelutgifningsrätt från två till tre kronor för hvarje tusen kronor af det högsta belopp af bankens sedlar, som på en gång under nästföregående året varit utlemnade i rörelsen. Riksdagen har emellertid, i betraktande af verkningarna af den senaste förhöjningen, ansett, att en ytterligare höjning af denna bevillning kunde och borde ske och, på derom gjord framställning, beslutit höja bevillningsafgiften af enskild bank med sedelutgifningsrätt från tre till fem kronor för hvarje tusen kronor af högsta utelöpande sedelbeloppet. I följd häraf skall § 5 i förordningen den 5 oktober 1889 angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter erhålla följande förändrade lydelse att tillämpas från och med början af år 1893:

»D. *Bevillningsavgift af bankbolag med sedelutgifningsrätt.*

§ 5.

Enskild bank, som eger *sedelutgifningsrätt*, skall, förutom bevillning af fast egendom samt af inkomst erlägga en afgift af fem kronor för hvarje tusen kronor af det högsta belopp af bankens sedlar, som på en gång under nästföregående året varit utlemnade i rörelsen; och är styrelsen för sådan bank skyldig att, till upplysning vid denna afgifts debitering, inom den 15 januari hvarje år till Kongl. Maj:ts befallningshafvande aflemna en genom intyg af det utaf Kongl. Maj:ts befallningshafvande förordnade ombud bestyrkt uppgift å nyssnämnda sedelbelopp; egande Kongl. Maj:ts befallningshafvande att efter uppgiftens erhållande ofördröjligen vidtaga åtgärder för berörda afgifts indrifning och redovisning.

Med anmälan härom får Riksdagen anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes låta kungöra berörda af Riksdagen beslutade förändring till allmän efterrättelse.

Stockholm den 20 maj 1892.

Med undersätlig vörndnad.
